

KOLONIJA (2) *sb f*

k- (1), c- (1).

Teksty nie oznaczają ó; a pochylone.

sg N kolonijã (1). ◇ pl N kolonij(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Osada; osadnicy [colonia – lud, który bywa na insze miejsce przesadzon; folwark Mącz 60b; – pewny poczet ludu, wysłany dla obsadzenia pustego miejsca Calep; folwark; osada nowa pustego kraju; wola, osada nowa kraju pustego – colonia Cn] (2) : V Rzymian onych dawnych/ gdy wielkość ludzi miáftu ciężka bywála/ [...] wnet náznáczono trzech mężow/ ktory [!] nálazłzy mieyfce/ onę wielkość ludzi tám zówódzili/ y role iem rozdawali (marg) Colonie potrzebne. (-) GórnRozm K4; á ftámtąd do Philippowá: ktore iest pierwsze miáfto w ftronie Mácedońskiey nowa ołádá. (marg) Kolonia. L. G. cudzoziemcy ołádzzone. (-) WujiNT Act 16/12.

MM